

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพหุภพของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๗/๒๕๖๕
วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามที่ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๐๑๘.๒/๓๕๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ ไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อขอความอนุเคราะห์ดำเนินการเสนอต่อประธานกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญ นั้น

บัดนี้ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีหนังสือ ที่ สว (ศรธ) ๐๐๐๘/(ส) ๔๐๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งคำวินิจฉัยคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมายังสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า กรณีที่ขอให้วินิจฉัยนี้มีการอ้างเหตุที่ นายวรวิทย์ กังศศิเทียม ประธานศาลรัฐธรรมนูญ มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๘ (๑) ประกอบมาตรา ๒๐๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีเป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น จึงเป็นคำร้องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๘ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีบทบัญญัติรับรองสถานะการดำรงตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไว้ในบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๗๓ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติให้ “ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๒๖๗ ใช้บังคับแล้ว การดำรงตำแหน่งต่อไปเพียงใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว” ต่อมา เมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้กำหนดบทบัญญัติเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๗๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติให้ “ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งยังไม่ครบวาระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ เว้นแต่ กรณีตาม (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ มิให้นำมาบังคับใช้”

เมื่อนายวรวิทย์ กังศศิเทียม ซึ่งได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ จึงเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ดำรงตำแหน่งยังไม่ครบวาระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ ต่อมาเมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้สมควรดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม นายวิรุฬห์ แสงเทียน นายจิรนิติ หะวานนท์ และนายนภดล เทพพิทักษ์ บุคคลทั้งสี่ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ยังดำรงตำแหน่งไม่ครบวาระ จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย นายวรวิทย์ กังศศิเทียม นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และนายปัญญา อุดชาชน ได้เลือกกันเองให้นายวรวิทย์ กังศศิเทียม เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ และได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ จึงถือได้ว่านายวรวิทย์ กังศศิเทียม ได้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนบทบัญญัติมาตรา ๒๐๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า “ประธานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งลาออกจากตำแหน่งให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย” นั้น เป็นบทบัญญัติที่มีความมุ่งหมายให้ตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นตำแหน่งที่ต้องได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นการเฉพาะ และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการสลับตำแหน่งระหว่างประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดังที่ปรากฏในเอกสารบันทึกความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หน้า ๓๕๘

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม จึงยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะครบวาระตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๗๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๖๑ ได้บัญญัติรับรองสถานะการดำรงตำแหน่งของนายวรวิทย์ กังศศิเทียม ประธานศาลรัฐธรรมนูญไว้อย่างชัดเจนแล้วในบทเฉพาะกาล ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า นายวรวิทย์ กังศศิเทียม มิได้เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตาม ๒๐๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันเป็นเหตุให้ต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐๘ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ประการใด

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ขอเรียนว่า การเสนอต่อคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นการดำเนินการเพื่อให้มีข้อยุติในข้อกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดี และผลของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ป้องกันปัญหาที่อาจมีคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกโต้แย้งความสมบูรณ์ของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในภายหลังได้ รวมทั้งแสดงถึงความเป็นอิสระของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะของการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาชญากรรมร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘